

Side maa det være, at Skibet ligger paa ret Lasteplads, jfr. Forslagets § 77, eller at det dog ikke skyldes Afladerens Forhold, at Skibet ikke har kunnet lægges paa ret Lasteplads.

Er saaledes en bestemt Lasteplads vedtaget eller lovlige anvist, men Skibet uden Afladerens Skyld ikke har kunnet lægges paa saadan Plads, maa Bortfragteren modtage Godset paa den bestemte eller anviste Plads og bære Omkostninger og Risiko ved dets Transport til Skibet.

Hvorvidt Befragteren under saadanne Omstændigheder kan anses for forpligtet til at levere Lasten, vil afhænge af Omstændighederne, men herom har man anset det for uforholdt at optage nogen Bestemmelse.

Er ikke en bestemt Lasteplads vedtaget og Afladeren ikke har benyttet sin Anvisningsret efter § 77, maa Afladeren levere Godset paa sædvanlig Lasteplads. Har Skibet imidlertid heller ikke kunnet lægges paa sædvanlig Lasteplads, og skyldes dette Omstændigheder, som Bortfragteren med Rimelighed kunde regne med, da Aftalen blev sluttet, har man ligesom ved Reglen i Forslagets § 84 om Liggetidens Beregning ment, at dette maa gaa ud over Bortfragteren, saaledes at denne bliver pligtig til at modtage Godset paa sædvanlig Lasteplads og besørge og bekoste Transporten derfra til Skibet og bære Risikoen for Godset under Transporten.

Til § 90.

Nogen til denne Paragraf svarende Regel findes ikke i Søloven, men maa anses at stemme med, hvad Forholdets Natur tilsiger. Allerede deraf, at Forslaget ikke har genoptaget Bestemmelsen i Sølovens § 122, maa det følge, at Befragteren skal levere Godset saaledes, at Bortfragterens Del af Lastningsarbejdet kan være tilendebragt inden Lastetidens Udløb med en nogenlunde regelmæssig Fordeling over hele Tiden.

Ved den i 2det Stk. givne Regel om, at Godset skal leveres i saadan Rækkefølge

og paa saadan Maade, at det bekvemt kan tages om Bord, stuves og losses, er intet afgjort om, hvorvidt det er Bortfragteren selv eller Befragteren, der har Afgørelsen af, i hvilken Rækkefølge Godset skal leveres. Hvis imidlertid denne Rækkefølge og dermed Godsets Anbringelse i Skibet kan faa Betydning med Hensyn til Bevaringen af Godset under Rejsen eller for Skibets Sedygtighed, maa det dog selvsagt være Bortfragterens (Skibsførerens) Bestemmelse, der er den afgørende.

Er der flere Befragtere, skal Skibet være klart til at indtage den enkelte Befragters Gods til den Tid, det overfor ham er meldt lasteklart.

Til § 91.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 119, dog at man har anset det for unødvendigt at nævne, at Gods ikke maa stuves i Skibets Baade eller hænges udenbords paa dets Sider.

Udtrykket „uden Hjemmel i Aftale eller Sædvane“, der svarer til Sølovens „uden Afladerens Samtykke“, er efter Forslagets § 71 i og for sig overflødig, men da en mod Hovedreglen stridende Aftale eller Sædvane netop paa det her omhandlede Omraade er særdeles hyppigt forekommende, har man undtagelsesvis anset det for praktisk udtrykkeligt at pege paa Muligheden af at fravige Hovedreglen, der ogsaa uden Tilføjelsen vilde faa et saa kategorisk Præg, at den let vilde kunne misforstaas.

Udstedes der Konnossement for Godset, maa det anføres i Konnossementet, at Godset er lastet paa Dæk, hvis Bortfragteren overfor Modtageren til Fritagelse for Ansvar for Skade paa Godset vil kunne paaberaabe sig dette.

Til § 92.

Som Følge af Forslagets Systematik har det været nødvendigt at dele de i Sølovens § 115 indeholdte Bestemmelser om Gods, hvis Beskaffenhed medfører Fare eller Risiko for Skibet eller den øvrige Ladning, i flere Paragraffer.